

(19) DANMARK

(12) FREMLÆGGESESSKRIFT

(11) 162904 B

Patentdirektoratet
TAASTRUP

(21) Patentansøgning nr.: 4304/89

(51) Int.Cl.5

E 04 H 15/64

(22) Indleveringsdag: 31 aug 1989

E 04 H 15/32

(41) Alm. tilgængelig: 01 mar 1991

(44) Fremlagt: 23 dec 1991

(86) International ansøgning nr.: -

(30) Prioritet: -

(71) Ansøger: *Trio Sport A/S; Tarupvej 47-49; 5210 Odense NV, DK

(72) Opfinder: Knud Erik *Jørgensen; DK

(74) Fuldmægtig: Th. Ostenfeld Patentbureau A/S

(54) Fremgangsmåde til påsætning af en indretning på et telt, indretning til påsætning på et telt og telt

(56) Fremdragne publikationer

(57) Sammendrag

4304-89

For at kunne opnå en let og tætsluttende aftagelig fastgørelse af et fortelt til en campingvogn (1) er det almindeligt at udforme dugen i forteltet med en vulstkant dannet af en løbegang (19), hvori der er indlagt et vulstlegeme (12), og at forsyne campingvognen med en fastsiddende hulskinne (2) med smal åbningsspalte, hvori vulstkanten kan indføres fra enden.

For at eliminere behovet for montering på campingvognen af beslag med ophængsøjer til teltets overliggerstænger foreslås det ifølge opfindelsen at påsætte et forankringsbeslag på teltdugen i forteltet ved vulstkanten, hvorved hulskinnen kan udnyttes til afstøtning af stængerne (5). Fremgangsmåden ifølge opfindelsen er ejendommelig ved, at forankringsbeslaget fastgøres ved hæftning gennem begge de stoflag, der er hæftet sammen til dannelse af løbegangen (19), og inden for en smal, stort set retlinet stribe (18), så den forløber stort set parallelt med løbegangen.

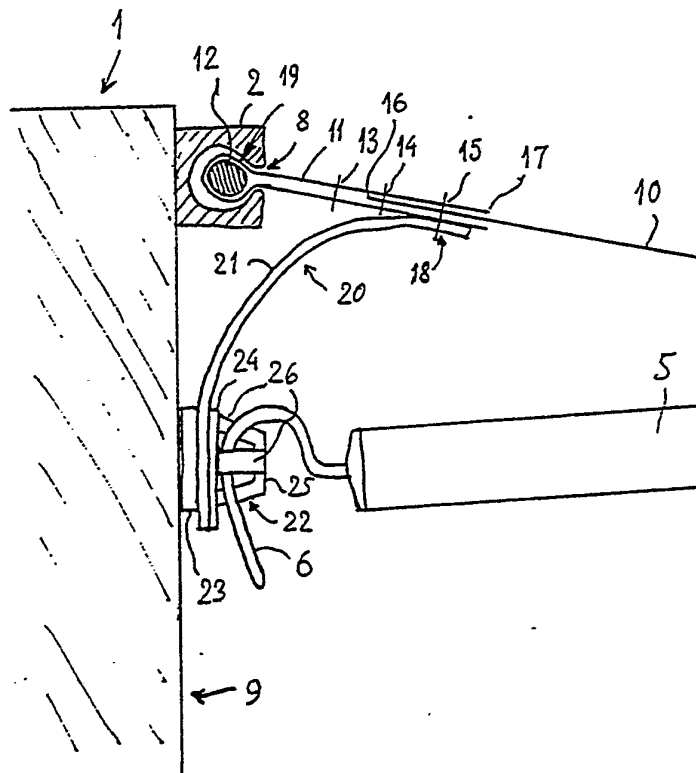
Opfindelsen angår også ophængsbeslaget og et fortelt med ophængsbeslag.

fortsættes

UK 162904 B

Fig. 2

4304-89

Den foreliggende opfindelse angår et forankringsbeslag til påsætning på en teltdug langs en kant af teltdugen, hvor denne er afsluttet ved, at en stofbane er foldet om og hæftet fladt tilbage mod sig selv, så der er dannet en løbegang i kanten af teltdugen, hvilket forankringsbeslag omfatter mindst ét ophængsøje, en trædeflade herunder og et fastgøringsområde af form som en smal, stort set retlinet fasthæftningsstribe til fastgøring mod teltdugen, hvilket forankringsbeslag er indrettet på en sådan måde, at det med ophængsøjet og trædefladen beliggende uden for kanten af teltdugen og fasthæftningsstriben forløbende stort set parallelt med løbegangen kan fastgøres til teltdugen nær ved løbegangen.

Opfindelsen angår videre et fortelt med vulstkant beregnet til aftagelig montering på en campingvogn og med et forankringsbeslag af den indledningsvis angivne art.

Sådanne forankringsbeslag anvendes i forbindelse med fortelte til campingvogne, dvs. telte, der opsættes således, at der afgrænses et rum, hvori en langside af campingvognen udgør den ene væg, og hvor teltet forankres og afstøttes i campingvognen. Sådanne telte anvendes i vid udstrækning, bla. fordi man ved at udnytte campingvognen til støtte og forankring for teltdug og for overliggerstænger med enkle midler kan etablere et telt, som er let at opsætte og nedtage, som giver gode pladsforhold, og som kan tjene som vindfang ved campingvognen.

For at opnå en god og tætsluttende montering af kanten af teltdugen ind mod campingvognen er det almindeligt at udforme teltdugen med en vulst ved kanten og at forsyne campingvognen med en fastsiddende hulskinne med en smal åbningsspalte, så vulsten kan optages og fastholdes i hulskinnen. Vulstkanten på teltet udføres hensigtsmæssigt ved, at en stofbane ved kanten af teltet foldes om og sys eller hæftes fladt tilbage mod sig selv, så der dannes en løbegang, hvori der indlægges et vulstlegeme, såsom en bøjelig stang, der hensigtsmæssigt kan være permanent indlagt eller indsyet i løbegangen. Ved opsætning af teltet må vulstkanten fra enden indsættes i en ende af hulskinnen og trækkes på langs ind igennem hulskinnen til den ønskede placering.

For også at kunne forankre teltets overliggerstænger til campingvognens side er det i dag almindeligt at fastskrue et antal forankringsbeslag med ophængsøjer i campingvognens side lige inden for hulskinnen. Overliggerstængerne er normalt afsluttet med kroge, som så kan indsættes i disse ophængsøjer. Denne monteringsform er imidlertid mindre hensigtsmæssig af forskellige grunde. På den ene side fås campingvogne naturligt

i meget forskellige størrelser og former. På den anden side fås fortelte også i et stort udvalg af forskellige størrelser og former. Imidlertid er teltene normalt faconsyet, således at overliggerstængerne skal have en bestemt placering i forhold til teltdugen for, at teltet står rigtigt. De meget forskellige størrelser og former gør det dog ikke muligt at standardisere placeringen af ophængspunkterne. For at forbrugerne kan have den størst mulige valgfrihed i sammensætningen af campingvogn og fortelt, er det derfor ikke praktisk at udføre campingvognen med faste ophængspunkter. I stedet leveres ophængsøjerne som løst tilbehør, og den enkelte forbruger må så efter fastlæggelse af kombinationen campingvogn/fortelt påskrue ophængsøjere på campingvognen. Dette repræsenterer for det første en håndværksmæssig arbejdsoperation, som forbrugeren hellere ville være fri for, og som han måske ikke umiddelbart er i stand til at udføre tilfredsstillende. For det andet repræsenterer det et indgreb i campingvognens yderflade, som kan være skæmmende og muligvis højst uønsket, f.eks. såfremt campingvognen senere ønskes anvendt i kombination med et andet fortelt.

Det har været foreslået at forankre ophængsøjere til selve teltdugen nær ved vulstkanten, således at man til afstøtning af overliggerne kan udnytte hulskinnen og helt undgå andre beslag på campingvognens side. En kendt løsning omfatter en gummibrik med et ophængsøje og et bøjeligt område beregnet til at limes på teltdugen. Brikken er flad og rektangulær bortset fra en afrunding omkring selve ophængsøjet. På trods af de interessante perspektiver har denne løsning dog ikke kunne vinde markedsmæssig udbredelse, hvilket antages at være begrundet i en række praktiske uhensigtsmæssigheder ved den foreslåede konstruktion. Gummibrikken er flad og må langs en kant limes til teltdugen nær ved vulsten. I monteret tilstand med teltdugen udstrakt omtrent vandret fra den omtrent lodrette side af campingvognen kan brikken blive bøjet ca. 90° , og den må derfor være udformet af forholdsvis blødt gummi for ikke simpelthen at blive revet af i limningen. Herved bliver den imidlertid så blød, at der ikke opnås helt solid støtte for stangen. Manglende støtte kan medføre fare for, at overliggerstængernes endekroge rammer siden af campingvognen med beskadigelser af overfladen til følge.

35 Fremgangsmåden med at montere gummiklodsens ved limning mod overfladen af teltdugen kan desuden vanskeligt gennemføres til et helt velkontrolleret resultat, idet der f.eks. kan være fare for, at limen hæfter forkerte steder, f.eks. fasthæfter en større del af brikken end øn-

skeligt, eller der kan være fare for, at lim siver igennem teltdugen og limer fast imellem teltdugsområder, der ikke skulle have været hæftet sammen. Teltdugen kan desuden blive trukket ud af facon der, hvor brikken påvirker den, og hvis den f.eks. er fastlimet til den ene side af den stofbane, som danner løbegangen, kan denne stofbane blive trukket 5 rundt omkring vulstlegemet og ud af facon. Den rektangulære facon i kombination med teltdugen, som må være noget eftergivelig, vil desuden føre til, at kraftpåvirkningerne koncentrerer langs kanterne af gummibrikken, så der bliver overvejende fare for spændingsrevner i limningen eller for 10 revnedannelse i teltdugen udgående fra området ved gummibrikkens kanter.

Den omstændighed, at teltdugen sandsynligvis vil blive trukket ud af facon, er ikke blot et kosmetisk problem, men vil med overvejende sandsynlighed medføre problemer for itrækningen af vulstkanten i hulskinnen. Denne itrækning kan i forbindelse med hulskinner af flere meters 15 længde, således som det normalt er tilfældet, i forvejen være en vanskelig operation, og hvis der desuden dannes folder, stoffet bliver trukket ud af facon, eller der er måske endda limrester eller ekstra friktion, fordi gummi trækkes mod ydersiden af hulskinnen, vil itrækningsoperationen blive gjort vanskeligere eller helt umulig. Det er der 20 for af yderste vigtighed, at den uhindrede itrækning på ingen måde generes. Endelig kan det nævnes, at der ved itrækningen, hvor gummibrikken skraber imod campingvognens side, kan være fare for, at brikken rives af, og at der ved valg af en gummiblanding, som er egnet til limning, ofte vil være fare for, at gummi smitter af på campingvognens side.

25 Disse ulemper undgås ifølge opfindelsen ved et forankringsbeslag af den indledningsvis angivne art, som er ejendommeligt ved, at det i et område omkring fasthæftningsstriben og et stykke ud derfra i retning mod ophængsøjlet er mere eftergiveligt ved sidekanterne end ved midten, således at en kraftpåvirkning på ophængsøjlet vil blive overført til fast- 30 hæftningsstriben med reduceret tendens til spændingsspidser ved enderne af striben.

Herved kan der opnås en montage af et ophængsbeslag med god styrke, idet kraftoverføringen fra beslaget til teltdugen bliver optimal og samtidig skånsom overfor teltet, idet kraftpåvirkninger på ophængsøjlet 35 vil blive overført til fasthæftningsstriben med reduceret tendens til spændingskoncentration ved enderne af striben, dvs. kanterne af forankringsbeslaget. Der opnås herved formindsket risiko for revnedannelse i teltet.

De samme fordele opnås med et fortelt med løbegang i kanten beregnet til aftagelig montering på en campingvogn, som ifølge opfindelsen er forsynet med mindst ét forankringsbeslag af den angivne art.

5 Ifølge en hensigtsmæssig udførelsesform er der på forankringsbeslaget i området under ophængsøjlet arrangeret en blødt eftergivelig belægning, der kan tjene som trædepude, og trædepuden kan særlig hensigtsmæssigt omfatte materialet med højere friktion end resten af forankringsbeslaget. Der opnås herved en afstøtning af teltoverliggerne, som er skånsom mod campingvognens side, og som holder beslaget fast ved
10 friktionen, navnlig hvis campingvognssiden er lidt ru, og samtidig kan resten af forankringsbeslaget udformes af relativt hård og glat plastik, hvorved det opnås, at det vil yde mindre friktionsmodstand mod hulskinnen under itrækningen af vulsten.

Ifølge en yderligere hensigtsmæssig udførelsesform er forankringsbeslaget udformet af et fladt stykke af bøjeligt materiale med en bred basislinie ved fasthæftningsstriben og med sider, der konvergerer ud mod ophængsøjlet. Der opnås herved god kraftoverføring til fasthæftningsstriben, og det opnås, at beslaget under itrækningen lettere glider til side, såfremt det måtte støde på forhindringer langs skinnen.

20 Ifølge endnu en hensigtsmæssig udførelsesform omfatter ophængsøjlet i alt fire øjer rettet langs to akser i plan med trædefladen og vinkelret på hinanden. Der opnås herved, at overliggerstængernes kroge kan indsættes, så de støtter optimalt uafhængigt af, om hulskinnen i området ved det enkelte forankringsbeslag forløber lodret, vandret eller skråt.

25 Ifølge en hensigtsmæssig udførelsesform er trædepuden monteret på resten af forankringsbeslaget med en tap i en bøsning, så den er drejelig om en akse vinkelret på trædefladen. Der opnås herved en fleksibilitet, således at der også, når teltet er rejst og overliggerstængerne pga. friktionen støttes urokkeligt mod campingvognssiden, stadig kan
30 tillades en vis bevægelse af teltdugen i retning på langs af hulskinnen.

I det følgende forklares opfindelsen nærmere under henvisning til tegningen, hvorpå:

35 fig. 1 viser en perspektivisk afbildning af en campingvogn med stængerne til forteltet opstillede,
fig. 2 viser et snitbillede i et plan vinkelret på hulskinnen, som viser placeringen af et ophængningsbeslag ifølge opfindelsen,

fig. 3 viser et planbillede fra neden af et udsnit af teltdugen med påsyet ophængningsbeslag, og
fig. 4 viser et snit gennem et ophængningsbeslag med sko i adskilt tilstand.

5

Til illustration af, hvorledes opfindelsen anvendes, henvises der først til fig. 1, som viser placeringen af campingvogn og teltstænger, som de er placeret i det færdigt opstillede fortelt, idet teltdug og barduner er udeladt fra figuren, så den indbyrdes placering af de under-
10 liggende dele klart kan ses. Figuren viser en campingvogn 1, hvor der ved kanten af den ene side mod taget hhv. noget af forenden og bagenden er arrangeret en hulskinne 2, som forløber fra skinneforenden 3 til skinnebagenden 4. Uden for campingvognen er der opstillet et skelet af teltstænger 5 afstøttet mod campingvognen i tre punkter 7 på en måde,
15 som skal forklares nærmere nedenfor.

Idet der nu henvises til fig. 2, skal det nærmere forklares, hvorledes teltdug og overliggerstænger er fastgjort til campingvognen. I fig. 2 ses antydning til venstre i figuren lidt af campingvognen 1 med hulskinnen 2. Teltdugen 10 er afsluttet med en vulst langs den kant, der
20 skal fastgøres til campingvognen. Som det kan ses i fig. 2, er vulsten dannet ved, at et strimmelformet stykke stof 11 er ombukket på langs og syet sammen ved syningen 13, så der dannes en løbegang, og endvidere syet sammen om kanten af teltdugen 10 ved to syninger 14 og 15. I løbegangen er der indsat et vulstlegeme 12, f.eks. i form af en bøjelig stang
25 af plastik. Som antydning i figuren er spalten 8 i vulstskinnen 2 så smal, at den kan fastholde det ombukkede kantstykke 11 med vulstlegemet 12, når dette først er indført deri. Hulskinnen 2 er i fig. 2 vist monteret på siden af campingvognen nær den øverste kant, men kan alternativt være monteret på taget af campingvognen tæt ved kanten. Opfindelsen kan an-
30 vendes lige godt i begge tilfælde. Som det forstås under henvisning også til fig. 1, monteres teltdugen hensigtsmæssigt ved, at teltdugen 10 med vulstkanten indføres i den åbne forende 3 eller den åbne bagende 4 af hulskinnen og trækkes hen langs hele hulskinnens længde, hvorefter teltdugen er fast og tætsluttende forankret hertil.

35 I fig. 2 er videre i snitbilledet vist et forankringsbeslag 20, som ved kantsyningen 15 er fastgjort til teltdugen og til begge sider af det ombukkede kantstykke 11. Forankringsbeslaget 20 omfatter et fladt stykke 21, som er bøjeligt, således at det som vist i figuren kan ligge

fladt an mod teltdugen 10 i den øverste ende og ligge parallelt med campingvognens side i den modsatte ende. Forankringsbeslaget 20 er udformet med en udvækst 23, der ligger an mod ydersiden af campingvognen og tjener som trædepude. På den side af forankringsbeslaget, som ligger modsat trædepuden 23, er der et fortykket område 24 og et ophængsøje dannet af et plateau 25 parallelt med trædepudens trædeflade og nogle sidegrene 26, således som det vil fremgå nærmere i det følgende. En teltstang 5 fastgøres ved, at en krog 6, som sidder fast i enden af teltstangen, indsættes gennem det omtalte ophængsøje. Når forteltet er opspændt normalt, vil teltstangen 5 vist i fig. 2 blive trykket ind mod siden af campingvognen, og friktionen mellem trædepuden 23 og siden af campingvognen 1 vil normalt være tilstrækkelig til at holde forankringsbeslaget 20 i en fast position. Det er klart ud fra figuren, at det flade stykke 21 må have en vis udstrækning, så det ikke udspændes af trykket fra stangen. Ellers kunne der opstå en unødigt belastning af teltdugen, og friktionsanlægget kunne blive forringet. I praksis skal beslaget være mindst så langt, at trædefladen i fladlagt tilstand ligger uden for vulstkanten af teltdugen. Desuden skal længden være tilstrækkelig til, at beslaget kan bøjes som vist i fig. 2 ved meget små kraftpåvirkninger på teltet.

Der henvises nu til fig. 3, som i planbillede fra neden viser et udsnit af teltdugen nær vulstkanten med påsyet forankringsbeslag 20 udfoldet i flad tilstand og set fra neden. I fig. 3 er vist syningen 13, som afgrænser løbegangen med vulstlegemet 12 (antydte punkteret), kanten af selve teltdugen 16 (punkteret), en mellemste syning 14, som sammenholder kantstykket og teltdugen, og en yderst til højre beliggende syning 15, som sammenhæfter begge sider af kantstykket, teltdugen og forankringsbeslaget 20. Det område af forankringsbeslaget, som er fasthæftet til teltdugen - her ved et stykke af syningen 15 - benævnes fasthæftningsstriben 18. Længst til højre er vist kanten 17 af selve kantstykket. Løbegangen kunne naturligvis alternativt være udført ved, at teltdugen simpelthen var bukket tilbage og syet sammen, men det anses for mest hensigtsmæssigt at udforme løbegangen som vist i figuren af et særligt stykke materiale, så der kan vælges et materiale hertil, som er ekstra stærkt og glat, så kanten bliver robust og let at itrække i hulskinnen. Materialet i løbegangen kan f.eks. omfatte en vævet, plastbelagt bane eller en ikke-vævet, nopret bane af plast med lav friktion på yderfladen.

Omend figuren viser fasthæftning af forankringsbeslaget ved syningen 15, er det klart, at der kan tænkes andre fastgørelsesmåder inden for opfindelsens rammer. Det konkrete arrangement af sømme i kantsyningerne kan således vælges fagmæssigt på forskellige måder, og forankringsbeslaget kan være fasthæftet i enhver af kantsyningernes sømme eller i enhver kombination af dem. Som andre muligheder kan forankringsbeslaget hæftes ved en særskilt syning, eller det kan svejses eller nittes på. Hvis der anvendes sådanne syninger eller nitning, bør hæftepunkterne fortrinsvis ligge imellem kantsyningssømme. Fasthæftningsstriben bør i alle tilfælde være stort set retlinet og forløbe stort set parallelt med løbegangen for at opnås så skånsom kraftoverføring til teltdugen som muligt.

I figuren ses videre, hvordan forankringsbeslaget 20 er omtrent trapezformet med en lang basiskant 30 ved syningen og skrå sidekanter 31, som konvergerer ud mod ophængsøjjet vist til venstre i figuren. Det opnås herved, at forankringsbeslaget bliver noget mere eftergiveligt ved sidekanterne 31 end ved midten, således at kræfter påført på ophængsøjjet fordeles mere jævnt langs syningen. Det må her tages i betragtning, at teltdugen har en betydelig elasticitet, og der kan derfor være fare for, at en kraft på ophængsøjjet vil føre til en koncentration af kraftpåvirkningen langs den ene eller langs begge sidekanter 31 med følgende fare for overrivning af syninger eller overrivning af teltdugen udgående fra disse områder. Det er derfor meget vigtigt, at forankringsbeslaget er mere eftergiveligt langs sidekanterne end langs det centrale område. De skrå sidekanter har yderligere den betydning, at ophængsbeslaget vil være tilbøjeligt til at glide væk, hvis det under itrækningen af vulstkan-ten i hulskinnen støder imod faststående genstande.

Til venstre ses, hvorledes selve ophængsøjjet omfatter et plateau 25, som er omtrent korsformet og forbundet til det underliggende fortykkede område 24 ved fire sidegrene 26 og ved en central bøsning 28 (vist punkteret). Der er således fire ophængsøjer frit til rådighed, hvorved der opnås, at krogen på teltstangen altid kan indsættes fra oven og ned efter eller i det mindste skråt nedefter uafhængigt af forløbet af hulskinnen 2. Da der normalt kun behøves ét ophængsøjje, vil der være tre øjer til fri disposition til andre formål, hvilket er meget hensigtsmæssigt.

Der henvises nu til fig. 4, som viser et snitbillede gennem de to komponenter, der indgår i et ophængsbeslag, i snitafbildning og i ad-

skilt tilstand. Til venstre ses den ene del, som omfatter skoen 32 med trædepuden 23, som er flad og cirkulær. I centrum for trædepuden 23 er der udformet en aksial monteringsstap 33 med en ringformet gribekant 34 ved toppen. Det ses i figuren, hvorledes gribekanten 34 er skrå foroven og med en holdekant nedenunder, således at den let kan indsættes i en bøsning for at blive fastholdt der. Den del kan hensigtsmæssigt være fremstillet ved støbning af materiale såsom ekstruderbart gummi.

Til højre i figuren ses den anden del af forankringsbeslaget, som omfatter et fladt stykke 21 med et fortykket område 24, et plateau 25 parallelt med det flade stykke 21 og med sidegrene 26, hvoraf kun to ses i fig. 4, med en central bøsning 28 og et hul 27 med gribekant 29. Denne komponent i forankringsbeslaget kan fremstilles ved støbning af plast såsom polyurethan, og det forstås, at delene er sammenpasset således, at skoen kan indføres med monteringsstappen 33 i bøsningen 28 og fastholdes i permanent indgreb mellem forankringsbeslagets gribekant 29 og gribekanten 34 på monteringsstappen 33. Herved opnås en montering, hvor trædepuden kan dreje om akse for monteringsstappen 33. Denne konstruktion er hensigtsmæssig, fordi det flade stykke og ophængsøjerne af forankringsbeslaget kan udformes af forholdsvis hård og glat plastik, så der opnås god formstivhed af ophængsøjerne, mens trædepuden kan være udformet af blødere plastik og eventuelt plastik med større friktion, så der opnås godt friktionsanlæg mod campingvognens side. Da skoen kan dreje i forhold til resten af monteringsbeslaget, opnås der alligevel en vis fleksibilitet, idet forankringsbeslagets trapezformede del kan dreje en lille smule omkring bøsningens 28 akse uden at røkke friktionsindgrebet.

PATENTKRAV

1. Forankringsbeslag til påsætning på en teltdug langs en kant af teltdugen, hvor denne er afsluttet ved, at en stofbane er foldet om og hæftet fladt tilbage mod sig selv, så der er dannet en løbegang i kanten af teltdugen, hvilket forankringsbeslag omfatter mindst ét ophængsøj, en trædeflade herunder og et fastgøringsområde af form som en smal, stort set retlinet fasthæftningsstribe til fastgøring mod teltdugen, hvilket forankringsbeslag er indrettet på en sådan måde, at det med ophængsøjet og trædefladen beliggende uden for kanten af teltdugen og fasthæftningsstriben forløbende stort set parallelt med løbegangen kan fastgøres til teltdugen nær ved løbegangen, **KENDETEGNET** ved, **AT** det i et område omkring fasthæftningsstriben og et stykke ud derfra i retning mod ophængsøjet er mere eftergiveligt ved sidekanterne end ved midten, således at en kraftpåvirkning på ophængsøjet vil blive overført til fasthæftningsstriben med reduceret tendens til spændingsspidser ved enderne af striben.

2. Forankringsbeslag ifølge krav 1, **KENDETEGNET** ved, **AT** det er udformet af et fladt stykke af bøjeligt materiale med en bred basislinje ved fasthæftningsstriben og med sider, der konvergerer imod hinanden i retning ud mod ophængsøjet.

3. Forankringsbeslag ifølge krav 1 eller 2, **KENDETEGNET** ved, **AT** ophængsøjet rager ud til den ene side for forankringsbeslagets flade stykke.

4. Forankringsbeslag ifølge krav 1, 2 eller 3, **KENDETEGNET** ved, **AT** der under ophængsøjet på den modsatte side af det flade stykke er arrangeret en blødt eftergivelig belægning, der tjener som trædepude.

5. Forankringsbeslag ifølge krav 4, **KENDETEGNET** ved, **AT** trædepuden omfatter materiale med højere friktion end det flade stykke.

6. Forankringsbeslag ifølge ethvert af de foranstående krav, **KENDETEGNET** ved, **AT** ophængsøjet omfatter flere øjer rettet i forskellige retninger.

7. Forankringsbeslag ifølge krav 6, **KENDETEGNET** ved, **AT** ophængs-
øjet omfatter fire øjer rettet langs to akser i plan med trædefladen og
vinkelret på hinanden.
- 5 8. Forankringsbeslag ifølge krav 4-7, **KENDETEGNET** ved, **AT** træde-
puden er monteret på resten af forankringsbeslaget ved en tap i en bøs-
ning, så trædepuden er drejelig om en akse vinkelret på trædefladen.
9. Forankringsbeslag ifølge ethvert af de foranstående krav, **KEN-**
10 **DETEGNET** ved, **AT** det er indrettet til fasthæftning ved syning eller ved
nitning.
10. Fortelt med løbegang i kanten beregnet til aftagelig montering
på campingvogn, **KENDETEGNET** ved, **AT** det er forsynet med mindst ét
15 forankringsbeslag ifølge krav 1-9.

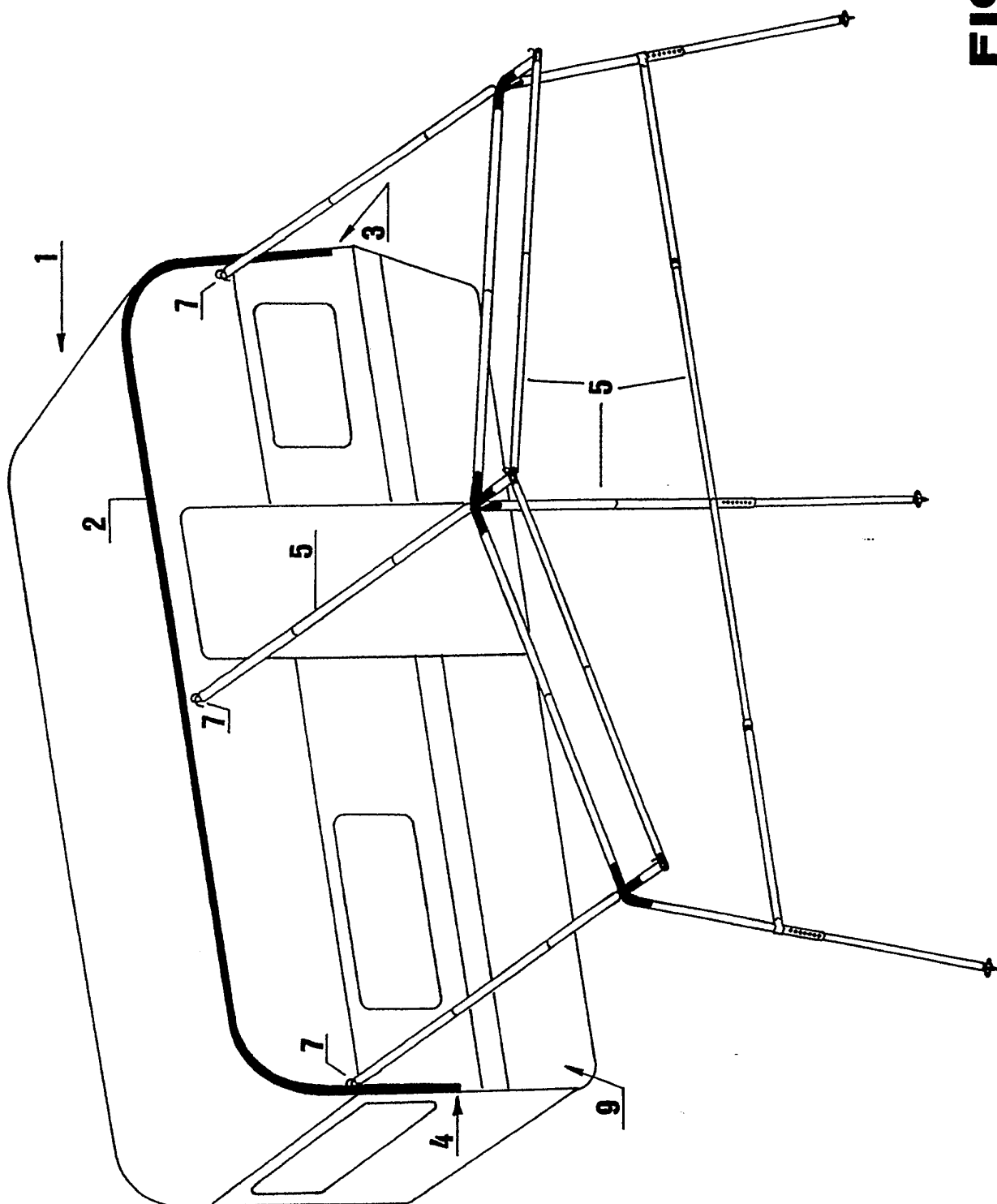

FIG. 1

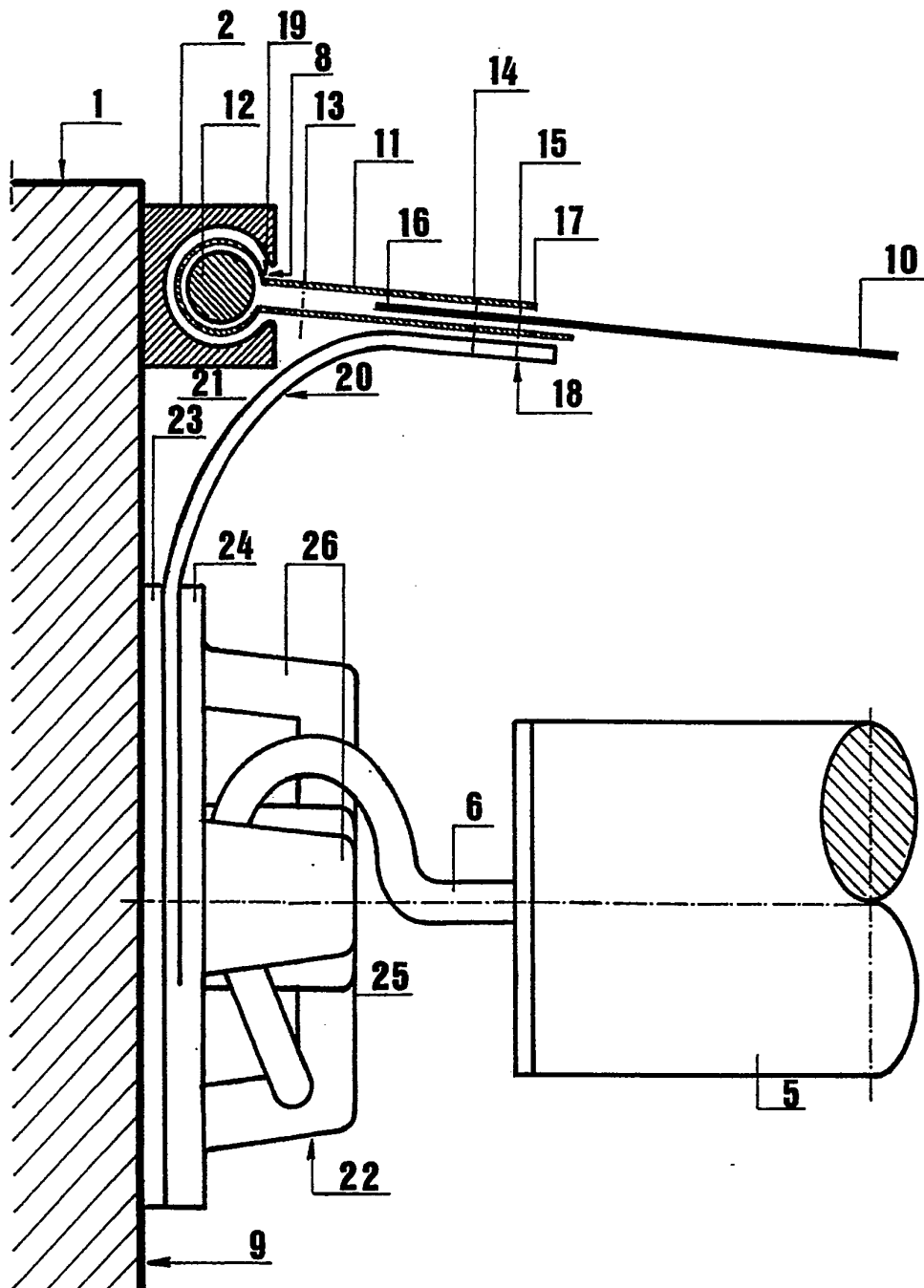
FIG. 2

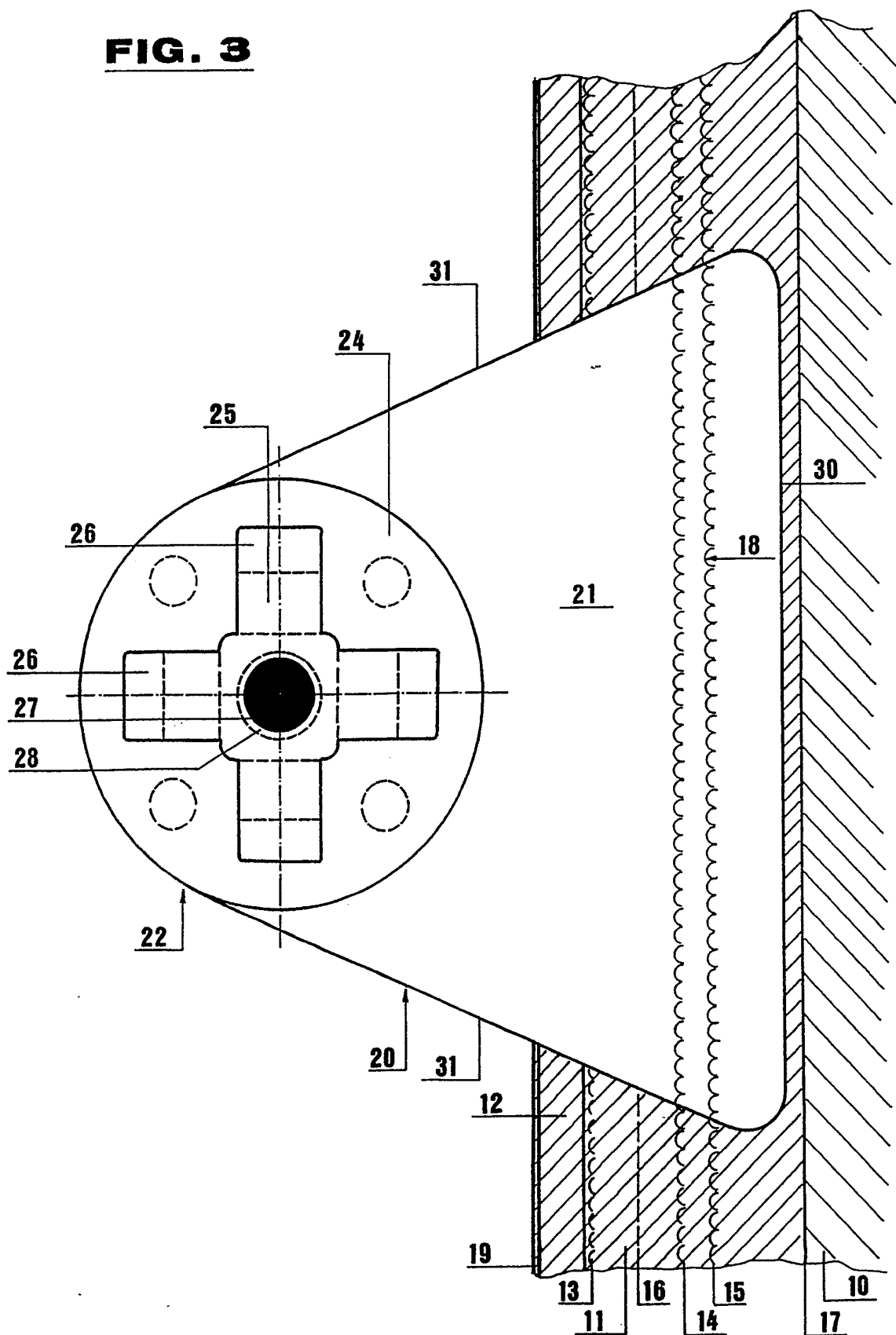
FIG. 3

FIG. 4